

Javorník 10.6.2018 – f. Monika Černeková, ECAV Myjava

Text: 2M 34,1-2,10: 1 Hospodin řekl Mojžišovi: „Vytesej si dvě kamenné desky jako ty první, já na ty desky napíšu slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztříštil. 2 Připrav se na ráno; vystoupíš zrána na horu Sínaj a postavíš se tam na vrcholku hory ke mně.

10 Hospodin odpověděl: „Hle, uzavírám s vámi smlouvu. Před veškerým tvým lidem učiním podivuhodné věci, jaké nebyly stvořeny na celé zemi ani mezi všemi pronárody. Všechn lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodinovo dílo; neboť to, co já s tebou učiním, bude vzbuzovat bázeň.

Milí bratia a sestry, kým sa Mojžiš zdržiava na vrchu, doslovne dojednáva podmienky Božej zmluvy, prijíma od Boha kamenné tabule s 5 prikázaniami a už sa aj vracia späť medzi svoj ľud, medzi tým, za tak krátky čas sú ľudia netrpezliví a odvracajú sa od svojho Boha.

S Áronovou pomocou si zhotovia zlaté teľa a klaňajú sa mu. Dopustili sa najväčšieho hriechu, padajú do najhlbšej temnoty, z ktorej niet záchrany. Zrazu sa rozbilo všetko, čo sa predtým javilo ako pekné a šťastné od vyjdenia z Egypta. Ešte aj Mojžiš, keď to všetko videl, v náhlejšej zúrivosti a bezmocnosti rozbil kamenné tabule. Prijaté prikázania od Boha a vydáva rozkaz, ktorého výsledkom je preliatie krvi.

Teda môžeme povedať, že prišiel veľký pád. A predsa Boh, ktorého tento ľud tak veľmi zarmútil, sklamal, je ochotný, pripravený znova obnoviť zmluvu svojej veľkej milosti s týmto aj keď nehodným národom.

Milí bratia a sestry, práve toto je tá radostná správa, radostné evanjelium v tomto príbehu, že Boh je vždy ochotný začať od znova, je vždy tým, kto podáva milostiplnú ruku. Napriek všetkému čo sa stalo Boh koná. I keď ľud nemá záujem o živého Boha, Boh ho napriek tomu chce a má záujem získať späť.

Nie je tomu aj dnes tak? Nielen vtedy, ale aj dnes sa cirkev, národ či jednotlivec dostáva do krachu, pádu, keď nemá záujem o živého Boha. Keď je národu, cirkvi prednejšie akési zlaté teľa v akejkol'vek podobe, či je to moc, idea...

No Boh sa ani dnes neutiahol do samoty, ústrania pred týmto svetom, ale je vždy pripravený a ochotný začať. Aj teraz, aj dnes aj V tejto chvíli. Aj nám hovorí, že je milostivým Bohom.

Myslím si, že sa nemýlim, ak si dovoľm tvrdiť, že aj naša dnešná doba, v ktorej žijeme, sa podobá prečítanému príbehu. Jedna rodina trávila letnú dovolenku na chate, ktorá patrila ich priateľovi. Dom bol pekne a vkusne zariadený, rodina sa tam cítila veľmi dobre, naozaj prežívala krásne chvíle. Až na jeden deň, keď zabudli na nejaký elektrický spotrebič a odišli z domu. Pri návrate našli jednu izbu v plameňoch. Oheň uhasili, ale zariadenie bolo zničené a v celom dome bol dym, zápach zhorených vecí.

Bola to veľmi nepríjemná situácia a o to horší pocit, že svojmu priateľovi zničili skoro celý dom svojou nepozornosťou. Bolo im jasné, že škodu uhradia, veď to bolo to najmenej, ale predsa čo na to povie priateľ?

Milí bratia a sestry, my všetci sme takýmito hosťami na tomto svete, ktorý nám Pán Boh daroval.

Zariadenie tohto sveta začínajúc od prírodného bohatstva až po náš duchovný svet, to nie je našim vlastníctvom, ale to všetko je Božím darom. A keď sa zamyslíme, koľko škody páchame v tomto dome, kde máme prebývať ako hostia. Koľké škody páchame vo svojich rodinách, koľko rán sme si uštedrili navzájom? Čo na to povie pán domu? Čo odpovieme, keď sa priblíži čas hostiny, keď vymeníme náš pozemský domov za domov iný? Škoda sa dá zaplatiť, ale čo rany, ktoré človek spôsobí svojej duši a v dušiach iných?

Pán Boh sa znova vyberá za svojím ľuďom, aby mu ponúkol svoju milosť. Začal znova s Mojžišom a chce začať znovu aj s nami. Ako? Tak, že sa prihovorí k svojmu starému služobníkovi, ktorý už toľkokrát padol, no ktorý sa znovu a znovu učí byť poslušným. A táto nová poslušnosť sa stáva požehnaním pre celý národ. Ak sa pozrieme lepšie na Mojžišovu poslušnosť, uvidíme, že ide o osobnú poslušnosť. Teda, keď Boh prehovoril, Mojžiš pochopil, že tieto slová patria iba jemu. Boh volá jeho, Mojžiša, a práve s ním chce začať niečo nové, aj keď nie Mojžiš bol vinným za to, čo sa tam odohralo. Táto poslušnosť je veľmi dôležitým krokom v Mojžišovom živote. To znamená, že Božie slovo zaznieva aj pre teba milý brat, sestra. Túži osloviť aj teba. I k tebe sa Boh prihovára takto osobne. Veľmi veľa závisí od toho práve v tvojom rodinnom živote, v cirkvi či si ochotný/á započúť toto Božie volanie, či si ochotný/á prijať spoločenstvo so svojím Pánom.

Poslušnosť nie je jednoduchá. Mojžiš nemusel vykonať niečo veľké a hrdinské. Božie slová, ktoré k nemu zazneli boli jednoduché „vyteš si dve kamenné dosky“. To bolo Všetko, nebola to nejaká zvlášť namáhavá práca. Išlo o jednoduchú vec, Mojžiš vyteš si dve kamenné dosky. Mojžiš nevydal rozkaz niekomu inému, ale sám sa pustil do práce a vôbec mu to nevadilo. To je skúška poslušnosti. Ale dokážeme byť poslušný Pánu Bohu aj v tých najmenších, nepatrných, každodenných veciach? Nuž ani dnes Pán Boh od nás neočakáva žiadne hrdinské činy, ale niečo celkom jednoduché – byť dôsledným vo svojej viere, dokázať sa ako poslušné Božie dieťa.

Mojžišova poslušnosť bola viazaná k určitému času. Príkaz znel “buď pripravený na ráno”. Teda Mojžiš sa musel pustiť do práce, lebo už ráno musel byť hotový. Každý Boží príkaz je tomuto podobný. Lebo keď ten Boží príkaz zaznie, tak treba hneď konať. Tým rozhodujúcim okamihom v našom živote je vždy práve tá prežívaná chvíľa. Teda, ak zaznie ten Boží príkaz, tak treba konať hneď a neodkladať to na neviem aký dlhý čas. Lebo dôležitým je to, čo sme dnes vykonali, vykonáme. Ako sa dnes rozhodneme. Aj ten Mojžiš sa mohol vyhovárať a mohol povedať: ale Pane, šak dneska, no, ani počasie možno nevyhovuje tomu tesaniu tých dosák, v tábore je zmätok, najprv by som mohol tam urobiť poriadok a potom by som mohol sa venovať nejakým doskám. A potom ťa poslúchnem a potom budem radostne tesat' tabule, Asi by sa nám tie Mojžišove slová, keby sa vyhováral, zdali byť oprávnené. Ale predsa: Mojžiš počul, poslúchol a začal pracovať. Hneď. Bratia a sestry, tie Božie veci nestrpia odklad. Tie slová, že “buď pripravený na ráno”, znamenajú byť pripravený hneď, teraz. Hneď byť pripravený nasledovať svojho Pána. Hneď byť pripravený hľadať Božiu vôľu. Hneď byť pripravený k poslušnosti. V tom texte čítame, že "vyteš dve kamenné dosky podobné prvým. A na dosky napíšem slová, ktoré boli na prvých doskách." Pán Boh nehovorí nič nové, nič iné. Ani my bratia a sestry, nečakajme niečo nové, niečo iné, lebo veď evanjelium je stále to isté. Evanjelium je stále to isté v Kristovi Ježišovi – to znamená, že Boh je medzi nami. A nakoniec ten kázňový text obsahuje aj zaslúbenie, Hľa, ja uzavieram zmluvu pred všetkým tvojím ľuďom. Urobím divy, ktoré sa nestali na celej zemi a u všetkých národov, všetok ľud uprostred ktorého si, uvidí dielo Hospodinovo.

Bratia a sestry, aj dnes, aj teraz, verme tomu, že Pán Boh chce pre nás oveľa oveľa viac než čo my od Pána Boha očakávame. Amen